

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in universam logicam - Cod. Ettenheim-Münster 158

Reihing, Jacob

[S.l.], 1609

De universalibus in spes

[urn:nbn:de:bsz:31-113622](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-113622)

quomo urlo se habent
ad s. p. in arguere

ad hoc arguere

omnino ferre urlo
a. b. g.

ad obiectum

accidit. p. dicitur. et p. dicitur
quod p. dicitur. et p. dicitur
sumptis p. dicitur. et p. dicitur
accidit. urlo. et p. dicitur.

mi. dico urlo se fac ad s. spes in equali n. edm
 suam generalem roam in qua ab oibz istis abstractis sed sam
 speciales roas cuiusq. q. m. tollit uniuoca roam ut uidet
 a mi. plaris q. p. dicitur. alioru. gnuu. flagi. hoc arguere q. d. m.
 p. b. una. spem. urlo. altera. p. dicitur. re. accidit. et ca.
 teris. im. p. dicitur. mo. p. dicitur. fac. n. a. p. b. istu. in. roe
 coi. urlo. cum. aliis. n. uniuoce. quere. 3o. obiectu. X. nullu.
 gnu. p. dicitur. t. sua. spe. accidit. cu. gnu. p. dicitur. in.
 q. d. seu. centiale. sed. urlo. p. dicitur. t. suis. spebz. accidit.
 talz. go. n. e. gnu. mi. p. dicitur. t. quocunq. aliqua. spes. p. dicitur.
 accidit. et. gnu. p. dicitur. accidit. u. g. q. a. album.
 p. dicitur. accidit. t. hoc. et. coloratu. q. e. gnu. albi.
 p. dicitur. t. illo. accidit. sed. t. gnu. diffia. p. dicitur.
 spes. accidit. cum. dico. gnu. e. spes. diffia. a. spe.
 go. et. urlo. q. e. gnu. spes. p. dicitur. accidit. De. illis.
 X. iuxta. ratioc. acceptione. idem. intentionu. priori. cap.
 mi. p. dicitur. ad. 3u. argumtu. tradita. d. h. gnu. Ma. nullam.
 gnu. p. dicitur. accidit. t. sua. spe. fratr. seu. centiale.
 accerta. gnu. n. p. dicitur. accidit. t. a. a. maale. seu.
 p. dicitur. sumpta. nego. Ma. Ad. mi. dico. urlo. p. dicitur.
 accidit. t. suis. spebz. maale. seu. p. dicitur. sumptis.
 centiale. autu. p. dicitur. t. fratr. sumptis. p. dicitur. p. dicitur. minoris.
 dico. spem. t. gnu. diffia. maale. sumptis. 4o. obiectu. X. d.
 tu. gnu. glineu. sub. sua. spe. sed. si. urlo. a. gnu. glineu. sub.
 sua. spe. sed. gnu. go. urlo. n. p. dicitur. ea. gnu. p. dicitur. cu. d. h. gnu.
 maioris. gnu. n. hoc. glineu. sub. spe. fratr. seu. centiale.
 p. dicitur. a. glineu. maale. seu. accidit. ad. mi. dico. urlo.
 sub. gnu. glineu. im. accidit. nam. hoc. p. dicitur. urlo. e. gnu.
 a. p. dicitur. accidit. sicut. fac. a. d. e. gnu. s.

De universalibus in spes

cum sibi et g^ou accidit ut coloratum e album interdum
deniq^{ue} g^ou nam cum uidelicet significata formalia de
se inuicem in abstracto seu p^{er} nona absoluta nec directe
nec indirecte p^{oss}unt p^{oss}unt ut album e dulce. Ceterum in
negatiuis p^{oss}unt q^{ue} directa sit q^{ue} indirecta colligi p^{oss}unt ex
affirmatiuis seruando ea q^{ue} nec mo diximus.

In Cap. II. De Genere

Prima in hoc cap. dicit p^{oss}unt. primo tres notatas notiones
huius no^{is} g^ou adfert et q^{uam} huius loci sit significat
et^o definit g^ou. 3° exaltam e definitionem a se alla
tam ostendit.

tria notata
p^{oss}unt q^{ue}.

Quod ad primum attinet g^ou primo significat multi
tudine g^ou. quorundam mutuam inter se habitudinem
habentium respectu unius principii a quo originem ducunt
ita de g^ou florulorum ab florule et^o significat principium
a quo q^{uod} originem ducit eius illud sit parens ut cum
dicimus orbe a p^{oss}unt g^ou ducere suu sit patria
ut cu^m dicimus p^{oss}unt g^ou ducere suu sit patria

7um.
q^{ue} d^{icit} g^ou
p^{oss}unt q^{ue}.

a. notat Caietan^{us}. in hac significat^{io} n^{on} ipsum principi
um sed originem alicui^{us} a principio hui^{us} g^ou q^{ue} ex uerbis
p^{oss}unt patet cum dicit rursum g^ou de alicui^{us} prin
cipium uel a parente, uel a loco: inter has duas signifi
cat^{io}es posteriore p^{oss}unt q^{ue} alicui^{us} est aut p^{oss}unt nam priori ex posteriore
si orla est ^{id est} n. tota multitudo de g^ou q^{ue} a singul^{is}

exemplu
q^{ue} d^{icit} g^ou

Notabile
Caietano

posteriori signi
ficat^{io}ne est al
tu

qd' gng signat
hac rōne hā
ē et hūc tō
pōlicat gng
z dū
Defignari

34
pōlicat. pōpōs. hō
xan. d. pōm
tōb

Circa textū
capituli pōlicat
nō pōueron
da hōc 73

z dū
tōm hōpōs
d' accidens
pōlicat qd' pōm
hōpōs

z dū
quōmō illi
genitō pōpōs

ab eodem principio gng ducuntur & significat gng ut cui supra
nib spes q significatio logica ē et huc spectat hōg quādam
hōlogiam ad duas priores. Geny n. dr tu q principium ut singu
larum sperū lum q sub se multas spes respectu sui quasi cognatas ex
hnet
Quod ad rōm definitōis gng a pōpōs id ē de pluribz et differētibz
spe in qd' ē pōdicatō

Q ad 3^m hanc descriptiōnem bona ē pbat eo q p illam a reliqz
q pōdicantō sufficienter distinguatō nā p particula (pluribz) distinguatō
ab individuis q illud (differētibz spe) distinguatō a spe q hō de numero
differētibz: hōc ē individuū, et a pōpōs q de una spe et individuū sub ea
pōtentis pōdicatō: p uoculas (in qd' ē) distinguatō a differētia et
accidentis q pōdicantō in quale qd' ē. Circa textū hūc capitis
pōlicat hōc rōm pōpōs hōc descriptiōnis
mentio nē faceres nō definitiōnis semp nō. It uocabulū (pōpōs)
pōlicat q a gng nō ē in pluribz sed pōdicari de pluribz qd'
pōpōs descriptiō definitiō. rōm alii vulgari opinione qd'
sup. cap. 8. in isto mō colligendi numerum uerborū secuti
sumy sola diffia pōdicatō in quale qd' quasi p qd' essentialis pō
dicatō pōdicatō dēgnatō hōc textū pōpōs. ubi gng a diffia et
pōpōs recenitō clarū est ē accidens in quale qd' pōdicari ait
nō interrogatō quale qd' ē coruus licet nigrū et hō diffia et
accidens distinguatō p essentialē et accidentalē pōdicatōne
ca hō diffia p particula qd' nō indicatō. 3^m qd' textū nō
dicit de uno pōdicari
TO 8 hōb seu illud (spe) nō existimandū ē pōpōs. in pōna
re q sola nō pōdicantō sed qd' illa pōpōs figuratō, seu loco nō
pōdicantō nā hōm in sequentibz: satis ostendit res pōdicari
cum ab eo exemplū pōdicabilis spei pōnibz. (pōpōs nō

4to
quod dicitur in
milio dicitur
ut.

to dicitur sicut debueret si voluisset sola noia et n res p dicitur
fio et ultimo dicitur qd p dicitur. melio de gria egerit. uarias d
uarias assignari apud sol hoc loco melio in primis placet illa sol
qa gng ordine prima e in p dicationis iste a. libellu e intro
ductio ad p dicationem.

Disputatio II. De Genere

Quatuor circa gng disputanda occurrunt. 1. quia sit de
finita in definitione gngi etm qualis sit definitio. 2. in fine et
quomodo gng includat differentias. 3. in p dicatione gng de spe ut totu an ps

4. et quae
in hac disputa
tate includo

Caput. I. Quodnam sit definitum in definitione generis.

De tribus solvima e gnerentia de maaf. hoc e de naa de formal
hoc e de sta intentione seu generalitate; de geneto hoc e de naa p ut
sube sta intentione.

d. si gnerentia

prima. Conclusio xda secunda se seu absoluta n e definita pb. 10
definita et definitio essentialiter quoniam sed p ducari de pluribus
spe differentibus n quoniam essentialiter naa go naa secundu se n
e definita. par. pb. e clara na definitio explicat sentia definiti. mi. pb. q
alium n semp quoniam essentialiter n quoniam, sed naa atq n semp
quoniam p dicitur de pluribus spe differentibus: na n. g. hoc aial et illud
aial n sta p dicatione go n quoniam essentialiter naa: gfirmate aial
secundum se quoniam e corp, uinens sensibile accidit a. p dicitur de
pluribus. ito pb. id e definitio et e uniuolu sed naa q e male signi. rto. pb.
ficatu gngi secundu se n e uniuolu go secundu se n definita. Mi
nor pb. ad substantia et accidens nihil e uniuolu sed gnum
alia maafiter sunt substantia alia sunt accidentia. go genres

Conclusio
naa gngi seu na
absoluta n e def
nitum. pb. 10

consequenter

maailior sumptum ut a qd eae ad hoc vel illud gng maailior specta
obiectis qd
ta n pt ee uniuocum. Obiectis r. qd illud e definitum
cui quoniam definitio sed naa quoniam nlla cu p dicitur de plurib
vnde et p qd. p exemplo gnrus ponit aial go naa e definitum

Q. ma. ee vera de eo cui quoniam centraliter definitio falsa
de eo cui conuenit accidentaliter ad mi. dico naa n centraliter
sed accidentaliter quoniam. Obiectis rto Cui definitio gnrus in quatuor
le e quoniam centraliter quoniam sed naa in quatuor naa e quoniam
p dicitur de plurib. Spe differentibz go definitio gnrus naa centraliter
quoniam mi. qd. aial in quantum aial p dicitur de fove, leone
ec. n in quantum gng alias ho les cet gng qd e falsu. Q. ma. ee
vera si ferming in quantum summae reduplicatiue falsa si
summae specificatiue. ad mi. dico eam ad vera specificatiue
falsa reduplicatiue na id qd p dicitur de pluribz tm e naa
n rta intentio id a. p qd seu quo p dicitur de pluribz: a rta inten
tio n rta naa cum naa in singularibz hoc n sciat, sed tm put
mi intellectu ad pbot mi. dico aial p dicitur in quantum aial quo ad
roem formale qd p dicitur seu specificatiue n. a. quo ad roem for
male sub qua eae reduplicatiue qd. a. de seq quoniam cet gng si
aial in quantum specificatiue summae hoc e si rta gnrus (formalis
significati) ut id qd p dicitur n. a. seq si reduplicatiue summae hoc
e si rta gnrus summae sit id quo seu rta sub qua p dicitur
aial e a. hac p rta aial in quantum gng p dicitur de fove ultra
reduplicatiue n specificatiue

obiectis rto

Q. ma. ee
una definitio.

naa e qd p dicitur
de pluribz
n rta intentio
e quo rta
e

p dicitur
de pluribz

conclusio
rta.

rta conclus. rta intentio seu quoniam n e definitu e j Castraru
in Commentario suig cap. et de ente et oonia cap. q. p. rta intentio
ni n quoniam definitio go n e definitu. Antecedens. p. q. a. secunda

intentio n̄ ē id q̄ predicato de plurib;: p̄p̄. n̄ dicit q̄n̄ ē id
 q̄ predicato de plurib; ex. ut aial; aial. a. n̄ ē ita intentio.
 1° Concl. p̄ xā quatenus subiecta ita intentioni. ē definita ita. d. p̄o.
 opusculo de ente et sentia cap. 4. soly. q. unica. a. 1. Tol. q. 2. Quib;
 q. 2. p̄p̄. q. 3. patet primo ex didis si n̄ nāa secundū ēē reales
 et ip̄a ita intentio sola n̄ ē definita sup̄ nāam s̄tm ad q̄ p̄t
 in intellectu seu q̄ ut subd ita intentioni ac definitū. ito p̄b. q̄n̄
 geretur accidentaliter definita, hunc subiectū ^{accid} ut subd forma acci-
 dentali. ~~accidentaliter definita~~: ut dicitur illud ē corpus disgregatum
 usq; nec albedo nec corpus s̄tm se q̄ ut ^{accid} albedine definita ut cu-
 de alba ē disgregatum usq; nec albedo nec corpus s̄tm se,
 sed q̄ ut ^{accid} albedine definita atq; q̄n̄ ē generetur entitate q̄ nāa
 q̄ ut subd generaliter definita. Ex his patet etiam intentionem
 p̄oē dicit definita q̄; ē n̄ id q̄ nāa formaliter p̄t ut sit definitum
 et si n̄ nāa s̄tm se in ordine ad sane et illa nāa q̄n̄ca ut supra
 diximus analogū ut sit definita n̄ p̄t; tū q̄ ut subd ita intentioni, uni-
 uscū q̄ dicitur ē illi, et q̄n̄ nāa q̄ ut q̄n̄ca sunt quoniam. quare et si n̄ dabo
 q̄ceptū uniuocū coloris et aialis s̄tm aliquid reale, dabo tū secundū aliquid rōis,
 seu s̄tm motū p̄dicand; utrumq; n̄ equaliter et uniuocū q̄n̄ ē. Circa
 hanc conclusionē p̄tenda ē q̄n̄ tūo inter ea ita sunt diuersa ut
 n̄ ad idē p̄dicamentū p̄tendit, si illa s̄tm se p̄tendit n̄ faceret aliquid
 unū sed aggregatū q̄ definitū n̄ p̄t: si a. p̄tendit ut inter se ordi-
 nata quatenus unū ab altero tanq; potētia ab alio p̄ficiō, tunc fa-
 ciunt unū qd q̄ definitū. ut. n. g. q̄ n̄ corpus et albedo secundū se
 sunt plane diuersa et ut sic p̄tendata n̄ faciunt aliquid unū, nec
 una definitio explicari p̄tendit in p̄t ut corpus subd albedini, et
 ab ea tanq; à forma p̄ficiō unū qd ē alba s̄tm q̄ n̄ p̄dicamento
 ponit et definita ita et nāa et ita intentione s̄tm p̄tendit rōis.

Conclusio
1ta.

pat. p̄ dicitur

2do p̄b.

3°.

Corollaria

Circa hanc con-
clusionē p̄tenda ē
q̄n̄ tūo ē

spectata n̄ faciunt unū necessarium p̄nt una definitione
 sed n̄a p̄ ut subd̄ intentioni ab eaq̄ tanq̄ forma rei de
 nominat̄ ^{unū} qd̄ ē genus sul. et definitiō p̄t.

Caput. II. An bona sit definitiō

ut scyphiri ^{morphiri.} definitiōne seu potius descriptionem exalta de est

oblecto.

ostendat̄ aliqua arguta q̄ illa obiq̄ p̄nt solvenda sunt. t̄u

Definiō fac nullo ḡstat ḡnere qd̄ ē mala. p̄. antec̄d. Gen̄ ni p̄posito

um aliis p̄t̄y ur̄is: sed istud ponit̄ in hac definitiōne tanq̄ diffia

gō n̄ ḡstat p̄rie ḡnere. Minor̄ p̄t̄el: n̄ p̄dicabile de plurib̄ his

linguit̄ p̄p̄. ḡn ab individuū gō ponit̄ tanq̄ diffia. p̄ ḡasso

antec̄d. negando ḡḡā n̄a uita doctrina p̄. p̄. ni opusculo de ente et

finiunt̄ loco ḡnere ponit̄ subiecto. ut ^{Simum} ~~Simum~~ ē n̄aq̄ curus etc.

Q. cur.

X.

oblecto.

oblecto.

oblecto.

oblecto.

oblecto.

Caput. III. An et quomō Genus includat

Quatio ē definitiō q̄ quas includit̄ ḡn ni p̄t̄ ē de q̄ p̄ ḡasso ḡstat: has n̄ includere debet̄ n̄ ē
 p̄. p̄. de car̄ha uisib̄ de uisib̄ et de uisib̄ h̄ p̄t̄ certū ē h̄ p̄a aut uisib̄ et h̄ p̄t̄

X

Concl. Genus formaliter sumptum includit diffinitiuum abstr. sicut si abstr. includeret vel includeret
diffinitiuum et determinatum vel generis et indeterminatum sed neutro gen. modo in abstr. includit gen
abstr. includit spec. sicut in includit determinatum abstr. in ea tra. hoc est abstr. et determinativum sicut in abstr. acit
diffinitiuum significaret et rationale immo si hic equus e alius sequitur aqua e alius rationale
Nec abstr. abstr. generis et indeterminato includere sicut probat se primo a quibus Genus simpliciter
abstrahitur illa gen. includit abstr. determinatum sed gen. a speciebus et diffinitivis specificis abstrahitur
si notitia abstrahitur seu sine illis quidem gen. qua talia diffinitiuum nec abstr. generis in
cludit. Itaque sicut spes nulla modo abstr. includit diffinitiuum individuatim nec indeterminatum que
modo includit individuum unum ita nec gen. abstr. modo includit diffinitivum specificum et sicut
individuum unum supra diximus ea a quo cum et complexum quod plura sub disjunctione et unum in
determinate significat ita et gen. in eadem unum et si in suo conceptu diffinitivum eodem oppositas inclu
deret generis generis ens naturalis e quod in suo conceptu immediate plura sicut si in
conceptu sicut in specificum modo realiter distinguitur a forma et neutrum alterum quo ad rem natura
includit ita in specificis istis gradibus quod Genus substantia abstr. et ex natura rei in distinguendo
sed in re plura e sunt in ratione a distinguendo unum qualem sicut rationem seu conceptum suum non
includit alterum. abstr. u. g. et rationale in re sunt ita, hoc et in re non e ex illis compositum sed
e compositum sicut rationem quod solum dicens conceptibus apparet uno potest quod alius abstrahitur
et alio quod ut differunt abstr. a conceptibus ita inter se differunt ut unum in alterum includitur quod
hoc uno conceptu representat a vel non ad alterum conceptum representat e, adeoque sicut abstr. a
re in abstractis existit ut quod abstrahitur realiter compositum est et una per alteram non includit
ut ita in secundo compositione quod hoc modo se habet ut unum conceptus abstrahitur generis sicut
in primo alter conceptus abstrahitur generis sicut uno alterum includit.

66

Concl. rae

Comparationum

270

Conclu.

280

290

300

310

320

330

340

Capitulum IV. Ut totumne an ut pars Genus

Genus duplex potest considerari respectu speciei de qua predicatum est quatenus illa in diffinitiva conre
determinabilis et non potest esse minus sicut in diffinitivum quod ad illa potest
de specie. Conclusio. Genus in ut totum et totum de quo predicatum ita s. quod minus abstrahitur
de suo toto. p. 2. inter subiectum et individuum dicitur de eadem diffinitivum sed inter totum et partem
ut est a. e. identitas. e a specie totum genus in quatenus cum diffinitiva illam componit s. quod quod
ut potest predicari de specie in parte maior e clara e quia in enunciatione unum est de aliis
adeoque si diversa sunt falsa erit enunciação. s. minor una pars non e idem

Conclu.

300

310

320

330

340

350

360

cum altera sed totum utraq; includit, qd una ps p[ro]p[ri]e sumpta n[on] p[otes]t e[ss]e id[em] cu[m] toto absq[ue] hinc
patet indultio circa via g[ra]tia p[ro]p[ri]a p[otes]t e[ss]e p[ro]p[ri]a de toto falso n[on] illa sunt h[ic] e[ss]e ma[gn]a
h[ic] e[ss]e capat ecc. ito p[ro]p[ri]a si p[ro]p[ri]a a[nt]e de hoc ut ps tunc sens[us] e[ss]et hoc in p[ro]p[ri]a sui
malitate excludit alia: sed iste sens[us] e[ss]e manifeste fals[us], qd signum e[ss]e q[ui]d non
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a a[nt]e quaten[us] e[ss]e g[ra]tia nec alia nec potentia includit
diffiam qd si ut sui p[ro]p[ri]a de hoc de hoc e[ss]e in a[nt]e, et nec alia, nec potentia aliq[ui]d
aliud, adeoq[ue] n[on] n[on] affirmatio, verum e[ss]e negatio de hoc q[ui]d n[on] e[ss]e in r[ati]o[n]e a[nt]e.
p[ro]p[ri]a n[on] includit alia p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a a[nt]e in r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a simpl[iter] distinguit; nec poten-
tia q[ui]a potentia includit p[ro]p[ri]a e[ss]e p[ro]p[ri]a abstractum a p[ro]p[ri]a: sed ut p[ro]p[ri]a g[ra]tia
e[ss]e quare sicut r[ati]o p[ro]p[ri]a abstracta est utilis et ut n[on] n[on] e[ss]e r[ati]o[n]e singularis, p[ro]p[ri]a e[ss]e con-
trario q[ui]a g[ra]tia amittit utilitate seu potentiam ut p[ro]p[ri]a ad plura determi-
nari. 3o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a a[nt]e p[ro]p[ri]a de hoc et leone qd ut totum n[on] ut ps p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a n[on] e[ss]e idem a[nt]e ut ps in hoc et leone qd si id[em] p[ro]p[ri]a, ut totu[m] p[ro]p[ri]a
ut ps p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ut ps hoc e[ss]e contrarium ad r[ati]o[n]ale sed ut si nec e[ss]e in le-
one nec la. co[n]tra p[ro]p[ri]a qd n[on] e[ss]e idem in utroq[ue] ut ps, nec id[em] ut ps de utroq[ue] h[ic]
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ut aliquo m[od]o g[ra]tia subiectum sed q[ui]d ut ps n[on] g[ra]tia ut
vidimus g[ra]tia n[on] e[ss]e in potentia scilicet seu p[ro]p[ri]a, ut p[ro]p[ri]a cap[ut] vidimus qd
genus n[on] ut p[ro]p[ri]a, sed ut totum p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a hanc doctrinam obiectis e[ss]e p[ro]p[ri]a
e[ss]e p[ro]p[ri]a definitionis qd p[ro]p[ri]a de definito ut ps. 2o maiore ex p[ro]p[ri]a sum-
tan intelligi p[ro]p[ri]a de p[ro]p[ri]a complexi vel incomplexi p[ro]p[ri]a: com-
plexi e[ss]e cum dico h[ic] e[ss]e a[nt]e r[ati]o[n]ales incomplexi. u. cum una p[ro]p[ri]a definitionis
de altera p[ro]p[ri]a, ut h[ic] e[ss]e a[nt]e p[ro]p[ri]a m[od]o formaliter loq[ui]t[ur] p[ro]p[ri]a, sic n[on] p[ro]p[ri]a
ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: posteriori t[ame]n m[od]o: p[ro]p[ri]a n[on] e[ss]e sed n[on] ut ps, veru[m]
ut totum urle. 2to Obiectis g[ra]tia et p[ro]p[ri]a distinguunt q[ui]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
ut totum q[ui]d ut ps, qd q[ui]d ut ps p[ro]p[ri]a. 3to differentia inter q[ui]d
et p[ro]p[ri]a in duobus ritam e[ss]e q[ui]d e[ss]e q[ui]d n[on] ut tota e[ss]e p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
a. ut tota e[ss]e de individuis. 2to p[ro]p[ri]a de toto, utramq[ue] p[ro]p[ri]a
e[ss]e q[ui]d in ut totu[m] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ut actualis p[ro]p[ri]a in q[ui]d e[ss]e
quomo[n]do q[ui]d incompleti p[ro]p[ri]a completi p[ro]p[ri]a. Itaq[ue] ad illa antea
h[ic] p[ro]p[ri]a g[ra]tia ut ps p[ro]p[ri]a u[er]u[m] e[ss]e p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a falsu[m] reduplicatiue
hoc e[ss]e id[em] q[ui]d p[ro]p[ri]a e[ss]e ps sed r[ati]o[n]e q[ui]a p[ro]p[ri]a n[on] e[ss]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a, sed r[ati]o[n]e
totu[m] urle. 3to Obiectis q[ui]d h[ic] n[on] e[ss]e ma[gn]a, in u[er]u[m] e[ss]e dicere qd e[ss]e ma[gn]a
lij n[on] alia p[ro]p[ri]a in g[ra]tia p[ro]p[ri]a de suis totu[m] qd et a[nt]e in g[ra]tia
p[ro]p[ri]a de hoc qd g[ra]tia totu[m] illa n[on] p[ro]p[ri]a ut p[ro]p[ri]a, sed ut totum
p[ro]p[ri]a q[ui]d p[ro]p[ri]a in r[ati]o[n]e connotatiue: similiter et a[nt]e p[ro]p[ri]a n[on] e[ss]e ma[gn]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a includit totu[m] hoc sicut q[ui]d includit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ui]d ps n[on] ut

2o p[ro]p[ri]a

3o p[ro]p[ri]a

4o p[ro]p[ri]a

5o p[ro]p[ri]a

6o p[ro]p[ri]a

7o p[ro]p[ri]a

8o p[ro]p[ri]a

9o p[ro]p[ri]a

10o p[ro]p[ri]a

media sunt subalterna et et genera et species simul. ^{sunt} species
 respectu superiorum genera respectu inferiorum. ^{genera} a summo
 tunc tunc tunc ^{genera} respicit inferiora species infima et si tam superiora
 ipsa interiora respiciat semper tunc est species ideoque de a corpore.
 et sic et una tunc similitudine quo ad denominationem ^{est} sub-
 ordine quo ista ponuntur declarat exemplo predicamentis sub-
 stantia tanquam nobilioris, cum eodem modo potest fieri in predicamentis
 hi accidentium. Substantia summa genera est sub quo ^{ponitur} corpus
 sub corpore vivens, sub vivente animal ^{est} sub alterna
 sub animali homo quod est species infima sub hoc socrates et ^{est} mori-
 dua. quod ad ista genera generalissima definitio quod est tunc genera et species
 vel quo non est aliud superius genera species specialissima ^{definitio} quod tunc est species
 non genera non vel quod cum sit species in species dividi neque vel
 de multis numero differentiis ^{genera} .a. et species subalterna
 sunt et quod inter dicta duo intercedunt et respectu in superiora species res-
 pectu inferiorum genera sunt. Comparat u. seriem istorum
 corporum cum genealogia, in qua ad unum ^{primum} parentem omnia
 referuntur. corporum secundum gentilitatem totam humanam formam
 facti secundum naturam totius humani generis Adamus est, sicut
 in genealogia aliquis tunc pater aliquis tunc filius alii
 filii suorum parentum, et parentes aliorum filiorum ita
 in predicamentis aliqua tunc genera, aliqua tunc species, aliqua
 genera et species respectu diversorum. dissimilitudo .a. in eo
 est quod in genealogia tandem ad unum ^{primum} parentem referuntur
 Categoria .a. ad diversa genera referuntur, quod non referuntur
 ad aliud unum genera ^{illud} .a. debet esse ens quod est genera negat
 Aristoteles ut sic dicitur corpus. ^{est} quod ad alium nihil corpus.

non generalis
 summa genera tunc genera

Declinat ex parte prima
 manet subdit

quod est genus generalis
 non est

quod est generalissima

genera et species subalterna
 non sunt

species et generalium
 una genealogia
 comparat

Dissimilitudo inter genera
 legum et categoriarum
 quod est

ista pars

Summa genera de
eo se habent ad
alia plura individua
sua infinita

Summa genera eo deesse sunt specialissimas plures, individua
infinita sicut plato a genere descendentes in specie infima ubi
deserunt, eorum individua sunt infinita quorum non est secunda, qua-
re magis descendendo egredi nos ab uno ad multa ascendit ascendit.

NB.

De u. nos per gradi nos a multis ad unum cuius ratio est quod
universalia sunt collectiva multorum in unum particularia
et sunt diuersa unum in multa, ordinem denique quo
ista inter se predicantur bene statuit. Superiora de inferioribus
omnibus tanquam maiora (de minoribus predicantur ut genera de spe-
ciebus et individuis, ita equalia de equalibus, ut differen-
tia et propria specificia de speciebus: inferiora a. n. predicantur
de speciebus superioribus eodem modo universaliter et predicatione
directa. Individuum .a.) In hac 3^a parte cap. primus affert de
functiones individui etc. Individuum est quod de uno solo parti-
culari predicatur. ita Individuum est quod constat ex multis

Ratio

ordo quo habent
se predicantur

Quae individua
sunt

partibus quod in nullo alio simul reperiuntur. Simile comparatur
aliquid in genere et specie substituens aut quod est totum individuum etiam
speciem etiam respectu generis generis totum respectu individui
duorum locorum a. de toto universalis et partibus subiecti.

comparatur individuum
cum genere et specie et
quomodo dicitur et totum
quod est partem

Circa textum cuius capitis advertenda sunt sequentia. eo cur
post genus de specie agat ab harmonia eius reddi ratio quod genus
specie inter se relata sunt addit ab aliis illa quod similitudinem habeant
modum predicandi magis scilicet. Hinc ubi differentia in modo eandem tanquam
specie prior sit non tamen prior in modo predicandi cum in qualitate
et quod modo accidentis predicandi. tamen ubi plures sunt species exceptiones
quod tamen obscura erant vel minus ad propositam partem illius mentionem
solum fecit ad cuius similitudinem: dicta videlicet species loquitur sicut non ex
debita coniunctione plurimum pulchritudo et species oritur, ita et genere
et differentia recte inter se coniunctis species existit. tamen ubi indi-

Circa textum adve-
rtenda sunt sequentia
quod agat

Species non accidentis
tamen ubi plures sunt
species exceptiones

Species acceptio est
quod

30
By individua
et sub genere
quod est
Error

46
Error
quod est

Individua
et
infinite
quod est

viduum generale et sub genere. et ideo species eo quod non de specie est quod ponitur
sub genere de tali positione ita accipiendum est secundum quod genus copulatur
eo quod dicitur. u. et ab individuis sub se positibus de quibus est eis non ut de
specie differentibus. dicitur. et in errore porphyri est ^{sub} generis alicuius tantum quod ponitur alicui
materiale putabat. et coslos et et angelos esse alicuius rationalia sed immortalia
genera. u. mortales quem errorem sensit ex platonis in Timaeo et sunt et
error Platonum. quod quomodo dicitur ex platonis porphyri. infinita est indivi-
dua certata inter infinite de infinito secundum numerum: hoc clarum est
ex textu cum dicitur specialiter ⁱⁿ ea in numero infinito. individua. a. eo infini-
ta porro non est alia infinita certum est quod si potentia tantum sunt infinita ita
et de speciebus videtur dicendum cum infinitum alia et alia perfectiores
possunt fieri a deo sed nihilominus si rationales eadem quidem sunt quas res
possit porphyri: omnes species iam sunt determinatae ^{nee} nova generanda videtur
sed multiplicatio individuum et casus naturales in infinito abest.

Disputatio III De specie

Prima de specie
examinanda

Prima de specie examinanda sunt primum an sit a porphyri definita
ratio an species et subiectibilis sit uel sit. et an species possit in uno indivi-
duo conservari et quod in unica specie.

Cap. I. An bene definita sit species

Male definita
est si arguitur

40

36

40

Male definitam esse sic arguitur suaderi potest. primum quod pluribus testimoniis
et explicatio male definita sed species a porphyri. ubi definitio explicatio quod male
definita. maior patet in definitione explicat eandem rei eandem a. rei eandem
quod et definitio est ea una non plures. minor patet ex textu. secundum argumentum
Individua non different numero quod male est in definitione. species dicitur de
differentibus numero: Antecedens probatur ea quod different numero sunt nu-
merus individua humana natura non sunt numerus sed probatur a uno quod
non different numero: et definitio est nota notiora sed quod non est notior species
quod male est quod notior definitio species. maior est clara minor
probatur genus definitum est per species quod species est notior genere et sequitur
quod non est notior specie ab aliis eadem seipsis notiora sunt. et in genere et species
non sunt relata quod male unum per aliud definitio. Antecedens probatur
relata sunt simul. sed quod et species non sunt simul nam quod tantum pars
pars est species et dicitur de specie nullum a. relatum dicitur de altero

go gng et spes n sunt relata.

Verum haec nihil efficiunt q̄ definitiones spes a proprijs habitus
ad primum & maiore ee vera de rebz sub una rōa spectatis, falsa
de iisdem secundum varias rōas q̄ dicitur ad maiorem dico spem
diversimode n eam eundē sed eam diversos respectz definiri nam
sicut u.g. corpz eam sua p̄pria rōa n̄ una, sed secundū q̄ substat
albedini alia definitione definiri et ita et spes aliter q̄ ut respicit
gng sub quo e, alz respectu individuum de q̄bz ita definit

Ita p̄ argum

Declaratur simi-
titudine

Dices et eam primū respectum bis definiri go eam eandē
rōa bis adeoqz male definitis spes q̄ n̄ et ad antecedens
speci ut subiectibilis unam tm ea definitionē ita ut totū hoc spes e

Obiectio

q̄ tur p̄ost. fac
n̄

(sub gng ponit et de qua spes dicitur) sit una definitio q̄ ita
n̄ paucorum a p̄ing tm placet cum ex ḡtextu satis
efficere sensū copulationū n̄ copulationū et priorē p̄tem sicut q̄ sub gng
ponit paulo supra solitarie conuenit. Itē go ad anteced. no distin-

haec responsio n̄
stat et q̄

Relle q̄bz

Itē eadē sed priorē ee vera definitōem posteriorē tm definitionem
nam priorē spem respectu gngis ut eam n̄ multū posteriorē
eandē respectu gngis ut e, dicitur ut o p̄dicabile de multū
describit h̄l go se ut diffia centrali ea sub gngis ut passionē
ea id de quo dicitur gng. Itē itē. & negado anteced. ad ḡlocm

Itē dicitur argum

Itē

illis maiore uniuersalitate go sumpta nego numero n̄ distingu
tū n̄ solum illa q̄ se numero sunt sed et illa q̄ numerando
differunt adeoqz ḡnita numerum faciunt ut duo vel tres gōs

Itē sum q̄

Itē itē q̄ n̄ et 1° maiorem ea uera definitō q̄ sunt intrinseca
definito falsam de iis q̄ extrinseca sunt definito ut eam
relatiuū respectu alterū n̄ p̄posito a. ita ee gng et spes

Itē illud q̄ dicitur con-
stitutio ex notariū
Itē abe q̄

tanz relata ḡnē aliq̄ dicunt relatiua n̄ p̄ se inuicē sed ad
se inuicē definiti illud a. q̄ definitō at ḡstare ex notariū
intelligi et q̄ qua aliq̄ definitō. itō alii ḡessa maiores

negant minora ad p̄locm illig dicunt absurdū n̄ ee ut eadē
seipsis mutuo notiora sunt diuersa rōa supponunt a. itē auctores
unū relatiuū definitioe q̄ alterū quaterz e aliq̄ absolutum
Quare ee pater q̄ filium et filig q̄ patre definitō dicunt

dicunt in priori definitione filium ut absolutum qd no-
 tiorem ea patre ut relatio et in posteriori patre ut absolutum
 e qd utiqz filius ut relatum. Ceterum relatio tam secundu diu g
 etm ea tres definitioy q suos terminos. patet ex spde ato de ana
 cap. 4. ubi potentias definiendas eo q obiecta ad q sunt relationem;
 ff d qm nego anteced. ad pbatione utiqz nego mi. si qm et spde rela-
 tione sumant. Unde ad pbatione minoris de gng hunc n sumptu
 etm relationem gnuca na ut ps non gl. In universallitate et id q
 de spde pdicatio n e ita intentio sed naa adeo qz gng maaliter
 sumptu.

quomo relatio
 tam utrum sit
 dom de hinc

Et qm qd

Caput II De specie subiectibili et predicabili

Conclusio
 spes subiectibilis et
 predicabilis
 pcedit

Prima conclusio. spes subiectibilis et predicabilis sunt formaliter opposita
 et disparata. pba. respectu ad superiora et respectu ad inferiora sunt
 plane disparata sed species subiectibilis de respectu superioru predi-
 cabilis respectu inferioru. go. dixi formaliter fieri n. pt ut
 maaliter ut ca. nam in spe infima eade naa e spes subiecti-
 bilis et predicabilis de individuis

Conclusio
 spes e subiectibilis
 sed n ois spes e spes
 predicabilis

Ita conol. ad spes e subiectibilis sed n ois spes e spes predi-
 cabilis. ca pars pb. tam infima qz subalterna spes e subiectibilis go. ois
 spes e subiectibilis. ita ps pb. species subalterna n e predicabilis, na
 put pdicari pt qm e qd n ois spes e predicabilis

Conclusio
 spes ut subiectibilis
 n e unbi

2da conclusio spes ut subiectibilis n e unbi e j. Caetanu q in p. anal.
 cap. q nulli subiectibilem spem hnt se ut certu eiqz pna passione
 ad ut ut unbi et j. pol. p. resolutionis primi agnt q aut unbiatem
 se spe ut ^{ca. nra} subiectibilem et predicabilem ut passione itaqz uterqz
 aulior aut spem quaterqz subiectibilis d ea unbiem. pb. conclusio oppo-
 sita de se mutuo reduplicatiua pdicari n pnt sed subiectibile et predi-
 cabile sunt opposita go de se mutuo reduplicatiua diu n pnt ma-
 e manifesta abas. opposita eade noa pvent de aliquo diu. mi. pb.
 vltio reserbo ad inferiora subiectibile ad superiora sed ha noa
 no sunt opposita p. Amic ato aduersus duas opinionones arguente

pb. conclusio

si duas pna opinio
 non e arguente

Oppositum nō ē passio opposit; sed hoc duo sunt opposita qō nec
 urles subiectibiles ut conat, nec subiectibiles urles p̄rietatē ut dicit
 1. ob. 3. Filij qua filij pater ad subiectibiles ut se ut filij: urles ut alio q.
 pater, qō spes qua subiectibiles nō ē urles. Hō passio et cōtra nō p̄t
 separari, sed dabo spes subiectibiles q̄ nō sūt spes urles qō subiectibiles
 et urles nō sūt se ut passio et cōtra, ma. pater, nā spes subaltan
 no, in p̄dicando nō ē spes sed gng. si dueresq hanc delusione obūp
 5. urlia sunt urlia q̄ ut respiciunt urles tanq̄s gng sed p̄t ref
 p̄ciunt urles tanq̄s gng sunt spes subiectibiles, qō q̄ ut sunt spes
 subiectibiles sunt urlia. Et negando, ma nam ingula sunt urlia p̄t
 sunt certo mō p̄dicabilia de pluribus nō p̄t subiectuū urly nēnt gari
 nā et urly: cō gng, et ipis cō spes accidit nēnt aial. accidit cō gng
 et sōi ac leonj cō spes, quare sicut hō et leo nō sunt aialia quālong
 gngiunt subiecti aial. sed quālong sunt corpora sensitiva ita et
 gng spes sic. sunt urlia quālong p̄dicando de plurib; nō quālong gngi
 unt subiecti urly. itō Obūp ad q̄ p̄ximē. referre gng, et ut tales
 ē urles: sed spes subiectibiles ē urid ad q̄ p̄ximē referre gng qō spes
 subiectibiles ut nō ē urly. Et negando ma. reduplicatiōe cūmpta ab
 n. n. cō spes subiectibiles sit urles in p̄dicando sub. uel gng si ē spes sub
 alterna, uel spes, si ē spes infima, hō nō ē urles quālong ē subiectibiles
 Dico spes et subiectibiles nō ē urly qō nō ē urly adeoq̄ singularis, con
 sequenter gng referre p̄ximis ad singularia. Et negando conseq̄a q̄ ut ably
 dicitur nō hōt in reduplicatiōis à negatiua p̄dicati finit; argūtar; ad
 affirmatiua p̄dicati finit;. 3. Obūp spes subiectibiles p̄dicato de hoc ob
 illa spes subiectibiles qō ut subiectibiles ē urly. Et negando ḡc̄q̄ nā acci
 dit spes subiectibiles dici de hoc et illa s̄tm n. sua cōtra ē id q̄ referre
 ad gng sicut in simili accidit sōi dici de hoc et illo hoc cōtra n. hō
 ē aial rāole et nō seq̄ hō p̄dicato de hoc qō et illo qō, qō qō ut sō ē
 urly. etā. Concl. spes p̄dicabilis p̄riet ē uniuersalis p̄b. urly ē q̄ ap̄m

si quis hanc con
luocm obūp
70

Solutio

Obūp

Obūp etō

Solutio

Obūp

Solutio

Obūp etō

Solutio

Conclusio

Corollari-
um.

Et ce in multis tanq; in plib; subiectis sed species predicabilis respicit
plura tanq; res subiectas de qib; predicab; 3o. Ex hactenus
dictis patet nomen spci de subiectib; et predicabil; dici analogic; cu; ab
uno noie; sint diuersa roes et si cum aliqua analogica sicut n.
subiectib; gnu; pulchritudinem. Ita predicabilis eandem offert indiuiduas
cum sit illoru; sentia q; pulchritudo. sic; solt

Caput. III.

An spes in ^{uno} indiuiduo et gnu; in una spe
conseruari possit.

Spes et gnu; non
sunt conseruari

Spes et gnu; non
sunt conseruari

Null; gnu; et spes esse conseruari in simplici subiecto eandem naturam substantia-
lem q; a maiore gnuis uel spci. ita eandem oem pfectione; entitate; pos-
sibile; alicui; nate. 3o. Logica; logicis seu quatenus sunt predicabilia et de
singulis et ce qstio; est 1o an possit conseruari in una spe; uel
indiuiduo alio existente modo in plura uel possibile; ita an possit
in uno conseruari et si nulla oia; oia; alia spes uel indiuiduum sit
possibile.

Conclusio

3o.

Conclusio 2da

3o.

2da p. 8o.

1a. Conclusio 1a gnuis eandem esse pota; in una spe; et si alia si ead; pot
possibile; et nate; spci; et in uno indiuiduo conseruari et si nullu; aliud
sit possibile; pb. si nullu; aial; ead; pter eodem; imo nullu; aliud ead
possibile; ho; nihilominus ead; uerissime; aial; item si Adam; creato
nullus alius ho; possibile; fuisset adam; fuisset uerq; ho; go; uera; et
ponta; gelusio.

2da. Conclusio 2a gnuis eandem tota; pfectione; entitate; possibile; et
et conseruari; in una spe; pote; u. nate; spci; conseruari; in uno indiuiduo
ita; p. 1o. 1o. post. l. 12. ff. mag. in corp. tract. 7. cap. 6. et alii 2a
p. 3o. nate; gnuis p diuersas diffias; entitates; et gtrati; sed in una
spe; tales diffias; repiri; n; pat; go; n; et nate; gnuis in una spe; con-
seruari; secunda; totam; latitudine; pfectionis; possibile; ma; patet
inductione; substantia; n. gtrati; p corporeu; et incorporeu; qualitas
p gnuu; et discretum. Mi; e; euidens; im; possibile; e; n. eandem; substa-
tia; ce; corporea; et incorporea; ita; p. pb. nate; spci; n; et analog; p fici
entitaliter; et tota; entitate; p; et hinc; h; in unoquoq; indiuiduo; o; m

go pot. qseruari in uno in diuiduo. Antea pb. Individua n differunt
 centraliter nam diffia in diuiduans n e centralis sed spci nifit
 accidit in in diuiduis ne diffia in diuiduans go n p ficut centrali
 ter in plurib; sed in uno hlt tota pfectione centrali pibile.
 Ex hac gelusione patet qz gng totu potentiale et spes absolute
 totu actuale dicabo qz gng nimiru gng e in potentia ad tales diffias
 p quas in diuerbis spib; simplr diuersas cenhas centrali spes. a
 et in potentia e ad diffias in diuiduantes ea in hlt in diuidua
 centraliter distincta n pstituant adeoqz eam pfectione centrali
 spci n e in potentia sed simplr totum qd pt spci actu in cludit
 ztia Conclusio tam gng in una spe mo alia pibiles qz spci in uno
 in diuiduo mo alia sint pibilia qseruari pt eam logicam acceptio
 ne seu noa uoluntatis. pb. Vnde e qz aptum e p duari de plurib; .
 sed noa ta gnerica qz Specifica, et in actu in una tm spe uel in
 diuiduo sit apta e p dicari de plurib; go pt ut sic denomina
 ri gng uel spes. qfirmate ut aliqd sit aptu ad in plurib; uel
 aptu p dicari de plurib; n opz e ut actu in sit uel actu p di
 cebo et qseruato opz n e ut actu sint plura: sed de cenha ge
 neris et spci tm e aptitudo go n requit ut actu sit in plu
 rib; . Itaqz ut col. u. g. sit spci n requit ut sint actu plures
 solas sed satis e plures similes ad pae respectu quoru et su
 ig actu existenti abstracte pnt qeige solis naam eamqz spes de
 nominare. — Ex hac gelusione colligit oia impabile
 commentu Caritanz de ente et cenha cap. 4. cu ait naam an
 getica et in simplr in eade spe multiplicari n pot. pae in spem
 dici eo qz a nobis saltu qeignat tangz apta ad in plurib; . sed hoc
 satis n e sicut n satis n e ut deū dicamus corporeū qz con
 cipim; p modū corporeū: ita et talis naa et in p modū spci qeignat
 in spci appellari n pt qz nullū e in re fundamētū ad uniuersa
 le n. requit unitas cu ordine ad multa realiter diuersa saltu pibilia. s. d. o
 Deum quoqz si uerū hac doctina eēt spem appellari pae qz ualde absurdu e.

Corollaris.

Conclusio
2tia.

Continuatio

Relapsum
exemplo

Continuatio

Disputatio IV De Individuo.

Caput vnicum.

Quaerita aliquot et dubia circa definitiones
individui explicantur.

Circa istam definitionem (Individuum est quod proprie
considerat quorum collectio in alium non cadit) 1º quibus (in
hac definitione) quod dicitur definitum esse de individuo primo
intentionaliter sumptum seu individuum reale, putat in re existit
ut pb. illud est definitum quod cui quæritur quod de in definitione
sed non quæritur ita intentioni: nec rei putat sube ita inten-
tionis sed rei putat sube a pte rei existit quod ipsum indivi-
duum reale est definitum. Mi. pbe proprietates de quibus in definitione
sermo est iuxta Boetium sunt septem his versibus apte consensæ.

Forma, figura, locus, tempus, cum nomine, sanguis,
Patria, sunt septem quæ non habent unum et alterum

Haec proprietates non sunt rerum putat sunt in intellectu
sed ut in re existunt quod quæritur. ito quibus an
id quod definitum sit aliquid univocum eorum omnibus individuis
esse analogam non. dabo una aliqua ratio obiectiva
realis eorum omnibus individuis qua individua sunt alias
infra ultimam speciem daret aliud utile. Itaque tam parum dabo
aliquid eorum in individuo in ratione individui quod parum dabo
aliquid univocum ad substantiam et accidens tam. non. absurdum
est dari speciem infra minimam speciem quod quæritur supra summam quæritur
quod quibus an hoc definitum sit essentialis quod non. tam quia
definitum non est univocum tum quia individuum qua tale non est
differentia essentiali diffra. non. individuans essentialis non est
tum quia non proprie dicitur principium individuationis quod
aliquo modo substantialis in substantiis (de quarum individuis
soliusmodi tradita sunt definitio) ponitur in definitione sed
posterius quod et nobis et nobis nobis accidentia scilicet. a generis.

quæritur de
sui definitio

quæritur
individuum primo
intentionaliter

proprietates de quibus
sermo est in definitione
iuxta Boetium

Haec proprietates de quibus
sermo est in definitione
iuxta Boetium sunt septem
his versibus apte consensæ.

Quæritur an definitum
sit essentialis
quod non est et quare

In Cap. IV De Differentia.

1° hinc dicitur
et qd dicitur

2° hinc dicitur
Cui qd

3° hinc dicitur
Sic prima qd

4° hinc dicitur
qd facit aliud
et qd

5° hinc dicitur
1^a hinc dicitur
ut aliud alio
2^a hinc dicitur
separabilis

6° hinc dicitur
1^a hinc dicitur
inseparabilis
2^a hinc dicitur
per se

7° hinc dicitur
per accidens

8° hinc dicitur
hinc dicitur qd dicitur
tunc et qd

9° hinc dicitur
1^a hinc dicitur
2^a hinc dicitur
3^a hinc dicitur

10° hinc dicitur
maior dicitur

11° hinc dicitur
1^a hinc dicitur
2^a hinc dicitur
3^a hinc dicitur

Habet hoc cap. duas partes in se afferunt s. divisiones diffia
in re totide desimones eyde

Ex divisionibz ea e diffia in com, p. priam et maxime p. priam
seu p. priissima. Cui e accidens separabile, quo aliqd ab alio
uel a seipso quomocungz differt ut sedens ab ambulante, senex
a seipso puero. p. priam e accidens inseparabile p. qd unu ab alio
differt ut e color castig in oculis cicatrix ex uulnere. Maxime
p. priam diffia e essentialis seu specifica qua duo essentialiter seu
spe ut rationale quo no ab equo essentialiter differt.

diuisio alia e diffia qd facit aliud qualis solus e diffia p. prii-
ma et de specifica qd facit. Item essentialiter constituit et in
eig definitione ponit. Diffia e qd tm facit alterum, et de
simple diffia sine addito in quo genere sunt cor et p. priam
3^a diuisio Diffiaru alia e separabilis ut sedere, moueri, etc.
talis e sola cor alia e inseparabilis quales sunt p. priam et
p. priissima. 4^a diuisio Diffia inseparabilis alia e p. se qualis
solum e p. priissima et essentialis alia e p. accidens qualis e

p. priam haru diffiaru tria discrimina tradit Porph. primu
Diffia p. se in desimone ponit q. a. e p. accidens in ponit
tam ea qd e p. se facit aliud q. u. p. accidens tm facit alteru
3^{ium}. Diffia p. se n. interdicit et remittit seu non suscipit

magis
magis et minus qd centia rei semp e una ac eade. hinc a. diffia
e p. centia, diffia. a. p. accidens patit intentione et re
mitione qd aliq e magis ad unum naribz qz aliis.

diuisio Diffiaru qd p. se sunt alia diuidunt genera alia con-
stituunt species. haec duo membra interdum sunt maaliter
diuersa ut cum respectu eiqde sumunt diuisiue et
constitutiue nam p. qd alia sunt diffia qd constituunt aial
scilicet aial et centia uel alia qd illud diuidunt scilicet rationale
et irrationale. Interdum n. sunt formaliter tm diuersa qn scilicet
eade diffia respectu diuersoru e diuisa et constitutiua ut rati-
onale e diuisa respectu aialis constitutiua respectu hois. haru

1^a hinc dicitur
2^a hinc dicitur
3^a hinc dicitur
4^a hinc dicitur
5^a hinc dicitur
6^a hinc dicitur
7^a hinc dicitur
8^a hinc dicitur
9^a hinc dicitur
10^a hinc dicitur
11^a hinc dicitur
12^a hinc dicitur
13^a hinc dicitur
14^a hinc dicitur
15^a hinc dicitur
16^a hinc dicitur
17^a hinc dicitur
18^a hinc dicitur
19^a hinc dicitur
20^a hinc dicitur

diffinitio usum esse magnum autem proprium in divisionibus generum et in definitionibus cum in ea qua sunt per accidens tamen ad descriptiones et divisiones per accidens observant.

Inter definitiones 1a. Diffia e qua spes excedit genus homo n. u. g. aliquid ut quod animal includit n. rationale. 2da e Diffia e quod dicitur de pluribus differentibus specie in quale quod diffiam a. reducitur in quale proprium ex eo probat quia e sicut per modum qualitatis seu forma ita. a. se sicut exemplo declarat sicut n. res ex materia et forma ut composita sicut aut ex eis quod se habent in materia et forma ut artificialia componuntur. Statua. u. g. ex aere tanquam materia et figura tanquam forma ita et homo corpus seu specialis compositio ex genera tanquam materia et diffia tanquam forma adeoque hic totum e hoc homo sicut ibi statua. 3a definitio Diffia e id quod aptum natum e dividere ea quod sub genere sunt. rationale n. dividit solum a quovis alio animal. 4ta Def. Diffia e sicut quam spes ab alia differt. quia definitio seu potius 3a definitionis complementum Diffia e quod ad essentiam rei spectat ut e per eius. hanc n. esse novam definitionem, sed sicut explicatio nam patet tum ex contextu litera, tum ex eo quod hanc sine ista quaeruntur generi et 3a sine hac quaeruntur diffia propria.

Definitio 1a
2da

3da Def.

4ta

5ta.

Circa textum huius cap. annotanda sunt haec 2o locum quod de diffia post speciem agat apta esse quia scilicet per essentialis speciei e quod ratio fuit ante speciem nominandi diffiam in enumerato. ultimum cap. 10 et sine dubio diffia et in tractatione processit in quodam relatio inter genus et speciem intercedens ordine mutari suadet. Quare recte Boetius de ordine hic n. querendum esse dicit cum dubium fuerit num de diffia ante speciem agendum sit. secundum divisiones istas n. singulas esse novas adaequatas diffia divisiones sed aliquas de subdivisiones unius membri in priore aliqua divisione positi, nam quod quanta divisione sit primum membrum nam quarta 4ta posterioris membri istius. Tres prima

Circa textum huius
cap. 10

= his Def.

divisiones sunt materialiter eadem membra dividenda sed formaliter diversa et vel latius vel arctius posita. Nam 1^a divisionis prima et secunda membra seipsa coincidunt cum toto membro eadem divisionis. prima cum primo membro tertius 3us. a. 1^a cum primo secunda secunda. a. et 3^a 1^a cum secundo tertius ut per comparationem appareat. 3^a quoniam in eadem divisione dicitur diffinitio essentialis dicitur Specifica accidentales. u. dicitur simpliciter diffinitio non existimandum est quod simpliciter dicuntur diffinitio magis propria et perfecta sunt diffinitio quam quae specificae dicuntur cum addito scilicet. Nam saepe additio signum est maioris perfectionis et nomen generis speciebus absolute datum imperfectionis est. nota cum genus sit imperfectum speciebus ita per quod animalia ab hoc distincta saepe simpliciter appellatur animalia hoc est animalia cum addito rationale. 4us in eadem divisione per diffinitio pro intelligi sola essentialis specificae. dubium est non est cum dicitur eam poni in definitione essentiali et facere aliud quod soli proximae convenire. ex eadem divisione constat unum est quod semper mouere potest scilicet propria. inter exempla diffinitio per se ponat respectu generis distinctio capax quod habet proprietatem generis. Dicendum est per se ponat respectu generis diffinitio per se sed adiectionis tunc passionem nobis notione ad explicandam diffinitio per se generis quod peruenit scilicet rationale et mortale in quo tunc errant propria. circa mortales ex errore platonico ut distingueret genus a deo. quae ista animalia rationale esse debet sed immortales. quoniam per prima definitionem non legitur (animal non nihil generis est) ut aliqua translationes sunt sed legitur esse animal non nihil horum est) et solutio hinc ex textu Graeco appertissima hinc ex discursu propria. ita nota est ut altera plane constare non potest in textu Graeco hic hic est particula $\epsilon\sigma\tau\iota$ semel ante (Xij) deinde iterum ante vocabulum (oppositum) quod secundum negationem retinuit interduca translatione primo omisso discursu. d. propria manifeste

33. n. n. n.

44. X. 1.

In primis notandum
 est diffinitio animalia
 ponat respectu generis
 distinctio capax

44. X. 1.

hic dicitur si aial nihil foru e lune spes usiq ex nihilo
 clifias sed gaequans e absurda go et antecedens q sil aial ni
 gil sit horum et gaequenter uera e aial n ee nihil foru scu
 de aligil foru sequela ma tanqz apta supponit propf. cum nihil
 appareat unde Sat spes diffias si a gures n St gha tm intel
 poe pbarq q aial nihil sit foru alio discursu qua propf. msi
 uual opposita n pnt ee in eodem sed diffia specifica sunt
 opposita go aial illas n St adeoqz nihil foru e ut utriqz ar
 guto satisfacia qcedit utriqz diueria noe sua gelucom diul
 n. aial gae diffias potentia et hoc efficaciter pbarq s arguto
 n. a. gae aliu q apte pbat. rtm arguto tanqz ut diffia n hant
 ex nihilo satis e potentia in gure ee q n ex altero sit n et aliu
 in illo ee et ee ut n pnt opposita in eode satis e diffias n
 ee actu in gure opposita n. potentia in eode ee absurdum e

Et diffia n hant
 ex nihilo satis e po
 tia in gure ee

Disputatio V. De Differentia

Circa diffiam examinabim r diuisiones propf. ito aubna sil
 zeta Dehmo. 3^a alia qda dubia circa diffia explicabim.

q circa diffia exa
 minanda

Capitulum I^o

Diuisiones Diffia psertim r examinant

Notissima e r diuisio illam igitur ex instituto examinabim na ex
 illis q de illa dicunt. Nam sicut ferre iudiciu de ceteris q si
 qd singulare habeat id separati notabim. Porro tria sunt circa hanc
 diuisione ingrenda. 1° ut sit sufficiens rtm qna sit diuisu rtm
 quobis sit diuisio

notissima e r diuisio
 eaz q impantia

qna circa hanc
 diuisio ingrenda

Circa primu diuisionem hanc iustitia gnera ita plari r diffia
 eoz et pna sunt flu et qnta r deabile go mala ponunt tanqz
 membra in diuisione rhi p dicalibz. Illud u. ee sic pbat I^o
 Diffia indiuiduans nec e accidentaliz e n. substantialis et

qna circa hanc
 diuisio ingrenda

multa eoz q

secundum aliquem modum substantiatum et aliud quod dicitur pro
 nis neutro modo et aliud quod humanis inuenitur ito modo et hoc
 discrimen. S. Do. inuenit quod a. proprias dicitur propriissima facere
 aliud sumit aliud Avicenna ac primo modo. Itaque ad arguendum et
~~probat~~ atque quod nimirum diffinitio individuali sub nulla
 habet ponitur sed pro similitudinem ad propriissima reduci
 potest illig a. mentione non fieri nec se ponit a. proprias. eam
 hoc dicitur quod non est utilis ad determinationem, et scientiam: diuisio a.
 hoc, illi sequitur ad hoc quod ex suo fine spectata utilitas multa
 non est. Ad idem arguendum solus in expositione textus et Toloz
 notabilis. 2. procedunt proprietate specificam non generi sub hac
 diuisione tum quod proprias. proprias diffinitio exempla tamen adducit
 proprietates individuales tum quod dicitur proprias suscipere magis et
 minus hoc responso non placet tum quod si individuales proprietates
 sunt diffinitio proprias quod sunt irreparabiles multo magis
 proprias erunt specificae proprietates tum quod manifeste insuffi-
 cients est proprias. diuisio. Illi dicunt sub propriissima conti-
 neri sed hoc dicitur non potest quod manifeste est ex toto genere proprias.
 quod diffinitio proprias et se tamen centiales intelligere. Ad idem ex
 eorum sententia quam tenet Albertus Mag. tractatus. 5. cap. 10. Idem tract.
 4. cap. 4. Caietanus hic. 2. ubi quod 2. n. 6. generi sub proprias quod u.
 proprietates individuales ponuntur per exemplis id fecit quod sunt nobis ne-
 cessarios ad illud. u. quod dicitur proprias suscipere magis et minus intelligen-
 dum est id ut recte dicitur Caietanus quod mixtura seu a toto genere lo-
 quendo seu ut plurimum quod sunt. pluribus hoc querunt scilicet individua-
 libus et si specificis remigret.
 Circa idem generositas et diuisione et membra diuidentia sumantur
 intentionaliter scilicet per ipsas formas reals quibus aliqua inter
 se recipia differant. hinc intentionaliter scilicet per ipsas formas per
 subintentionaliter intentioni a qua denominantur habent modo predicabilis
 Caietanus hic. Murcia. 9. 1. et alii existimant diuisione et membra

proponit ad
2. 2. 2. 2. 2.

Cap. 18.

Ad idem arguendum
solus et 7. 2. 2. 2.

non placet hoc
pro

Ad idem arguendum
2. 2. 2. 2.

et 2. 2. 2.

2.

Circa idem generositas
intentionaliter et
membra diuidentia

ordine ad res intentiones: ita etiam se qda sed in ordine ad
~~ita~~ res intentiones melius intelligenda: 3° qd substantia et
 intentionibus qd hinc mo a res distinguendo in eo qd in res n cognos-
 cando ita intentiones in 3°. a. cognoscendo: Inter hos tres modos
 primus e primus realium scilicet 3us primus logica et principialis. et q
 u. 2° secundario ad loquam p hinc qd n interdum qda ita in-
 tentiones difficulter intelligi possunt nisi aliquid de ipsis primis
 intentionibus tanqz fundamentis illarum dicatur, id est miscebendo qda
 interdum in logica de ipsis rebus etiam ea ibi ordine in ad res
 intentiones intelligendas in primis a. diffia ita se habet ut res
 intentionales sumpta satis intelligi n possit nisi aliqua ipsis etiam
 de rebus cognitis pvenit. Quare porro. qda de ipsis rea-
 libz diffia habet ad melius intelligenda itam intentione diffia ut
 tra notat 7° sol. hoc cap. dub. 2°. Et ac doctrina supponit si ante-
 cedo secundario et n ultimata nego. ad qd qd dico porro. hic
 agere de diffia 1° intentionales sumpta n ultimata cu de ea dicat
 tm agat ut melius intelligat ita intentione diffia. Ad 3° nego
 ma. ut n. ia vidimus quibus diffia maale et seu etiam se ipsis
 qd quis in ordine ad eandem put substantia ita intentione
 flig cognoscenda. Circa 3° qd dicunt diffiam ato intentionales
 sumpta dividi alii dicunt ee divisione generis in spe ut
 loquuntur hoc cap. alii n. dicunt ee analogi in analogata
 ut (priet. hic de his hinc n laboro cum n. ut platu e n dividat
 ita intentionales. Contra n. re. rem. An ut n. tanqz qd in
 vel analogu in analogata dividat. Item qd nra hinc dicendum e ee
 divisione analogi in analogata. pb. 2°. substantia et accident.
 nihil e ee minuscu sed membra dividenda sunt etim substantia
 etim accidentia qd diffia in cor. 1° intentionales sumpta ad illa
 n ut ee n analogu. ita qd eandem noam inaequalz picipiant
 ita ut unu sumptu alteru tm etiam qd ea picipiet illarum

zho 7°.
zho 7°.

Ex hinc meritis agit
et p hinc intentionibus

4° 2° Causa fun-
damentalis R. 2.

Ad 3° arguunt
R. 2.

Loquuntur qd
Causa et aliorum.

Ex hinc hinc e ee
suis analogi in analogata

pb. 2°

analogia sed ita se habent illa membra diuidentia ad rationem
 diffinitio in eorum generis. Quod diffinitio est quod faciat differre sed
 sola primum facit simpliciter differre eorum. a. et paria in sa-
 ciunt eorum quod differre generis. Quod. mi. pb. Na. u. g. ho et bos simpliciter
 differunt ho. a. alby et niger vel puer et senex simpliciter sed
 in eorum quod differunt. Dices hinc uidetur sequi et rationem iudica-
 bilis non uniuocam quoniam tribus ultimis iudicabilibus non diffinitio con-
 trahitur adeoque simpliciter reliqua duo. a. in accidentaliter adeoque
 eorum quod iudicantur. Et negando sequitur per disparitatem eorum. u.
 cadunt absolute accidentia de subiectis in quibus sunt uere
 affirmari adeoque simpliciter iudicari. Unde forma accidenta-
 les debito modo afficientes subiectum illud simpliciter denominant
 nemo. a. generat ea quod in eorum accidens differunt simpliciter dif-
 ferre. — Haec tradita doctrina potest obici ex
 textu porphyri. illa uerba (Cum igitur tres species diffinitio spectent
 eorum) ex quibus uidetur colligi diuisionem hanc esse generis in
 species. Et porphyri talia locuta esse quo modo solemus dicere quod
 analogum et Aristoteles interdum appellat iudicamenta species en-
 tis. Circa hanc diuisionem denique notanda sunt haec duo
 prima sola primum differentia consistere in iudicabile
 eorum solum deinde defini. eorum cum accidens quod iudicabi-
 lis aliud sit separabile aliud inseparabile. unum solum consistere
 sub diffinitio eorum posterioris. a. sub differentia generis quod ut sic a
 porphyri. diffinitio prima sumitur et explicatur.

Capitulum II.

Bona necit secunda definitio orffia.

Definitiones diffinitio seu potius descriptiones uidentur assigna-
 ta per varias proprietates seu officia et actus diffinitio quales sunt

obiciat

Et

obiciat

Et

Circa hanc diuisionem notanda sunt

1.

2.

Definitio diffinitio prima
 uel potius definitio
 est generis

Et sicere quod distinguere species, et ista species predicari de pluribus
 in quales quod dicitur. In his definitionibus definitum quod est diffinitio pro
 missima videtur semper ratio intentionalis sumi excepta. Et est
 ista quod tales sunt ut videantur quomodo diffinitio est in sua co
 ncedere. Ceterum sine dubio sola ratio est species logica (alia enim sunt
 potius metaphisica) quod per illam definitio diffinitio, quatenus est predicabile
 Circa hanc definitionem est dubitatio quomodo diffinitio predicatur de
 pluribus: videtur enim ex sua natura predicari de uno subalterna
 quod de genere infima. u. de specie. Sed quod si immediate predicatur
 de uno, mediate in predicari de pluribus uel precise quatenus
 his sub genere uel individuis genitibus sub specie rationis. a. uel in
 genere abstractit ab immediata et mediate predicatione
 ratio dubitatur ex porro. addiderit in definitione specie differentibus
 videtur. et hoc per hoc excludi diffinitio specificam quatenus de dif
 ferentibus numero predicatur. Cuius dubio unicus circa expressio
 ne huius definitionis putat diffinitio infima non excludi: defi
 nitionem. a. ista est accipienda negative hoc est quod diffinitio in quatuor
 diffinitio est non repugnat predicari de multis specie differentibus. Sic
 explicata definitionem inquit et quomodo diffinitio infima quod negat
 illi quatenus precise diffinitio est repugnat ita predicari generis re
 pugnat quatenus infima est. Sequitur Cavellani solus quod unica ad. b. b. n.
 Et est dubio 2. et si putat esse per se mente porro. putat in esse pra
 biles. Sed hanc explicatio videtur mihi non imptabilis in quod definitiones et
 descriptiones propria dicta opposita non negativa augumentum huius coarctate
 definitiones cuius species quomodo videtur hoc modo cuiusque alteri species sub eodem genere. u. g.
 aut rationale quomodo et leoni quod leoni in quatuor est aut non repugnat esse
 rationale. hoc quod quod excludit quomodo reliqua aut genera in quod porro. sola sub
 alterna definitionem diffinitio contraria in ad huc est quod id fecerit porro
 et an in dicunt quod ratio porro ideo non considerat sub hanc definitionem

In istis diffini
 onibus et quod
 nullo modo sumi
 intentionalis

sola ratio est genera

Dub. 1.
 quomodo diffinitio de
 pluribus

2.

Dub. 2.
 Porro. addiderit in
 diffinitio specie differentibus

quomodo non
 hanc generis

Generis

reliqua aut genera
 in quod porro. sola sub
 alterna definitionem diffinitio

ultima diffia q
dicitur diffia
diffia

ultimas diffias q ipsi fuerint incognita q modis dicendi apli
ca sentu h't 22 e q Porph. oio nesciuerit dari tales et in coi
sdo q tm in particulari nesciuerit q eant huius vel illig spci
diffia infima. Ignorantia q proximi qvis sufficiens can fuisse
sed in porphino locu n h't na cap. de gra hoam infima spem
posuit eiqz diffiam potuit g'hibuit rationale mortale q si
dicabo cu potuino hac loco diffia sibi ignota ea ignoratia
secundi qvis sufficiens can n e ut differentia infima n potue
rit vel debuerit definiri in coi; si n. potuit hac loco uera diffia
ponere saltu ea aliquam diffiam infima sciuit sciuit et illam
poe p'dicari de differentibz numero in quale sicut subalterna
ita poe p'dicari de differentibz numero eade n. roe ^{hoc} potuit
scire qua sciuit diffia subalterna eo q quertato cu qre dici de
pluribz spcibz adeoqz h'e potuisset una definitione utraqz co
p'fendere aut sicut subalterna ita et infima sctm suum
peculiaru modu potuisset definire. Dicunt go alii porph. sen
sisse q nulla def' ultima diffia simplex, sed oes sint compositor
vnde et diffia hois et 20z compositor assignauit at q uide at
ea incomplexu et simplex aiunt illi porph. diffias infima
tanqz coptexas et compositoras ex pluribz exclusiue a diffia
quatanz defimpe ut p'dicabile. hanc explicatio sufficiens est
ad porph. excusandu ab omissione diffia infima, nihil n'glo
ming porph. arguit erroris q error e n dari simplices diffias
ultimas ut infra uidebimz. deinde porph. in hoc errore n fuis
se patet ex cae. 7. et 8. itz tractatqz uli dicit diffiam saepe
de pluribz spcibz p'dicari saepe inqt n semz quasi uellet dicere
aliqu' tm de una spe p'dicari et q'q'pter tm de differentibz
numero logh. a. de diffia simplici cu ea qua de differentibz
spe de ex porph. mente simplex ut utpote uerbz urtis.
Dicitur itaqz e porph. ideo solas subalternas definuisse q
causa tanqz uerboru et notioru frequentor a uig in defini
tibz et diuisionibz, qua in re imitatz e porph. sitem q absi
diffias infimas agnouerit 7 metarphisice textu. 43.

diffia q'omo f' dicit
diffia q'omo f' dicit
diffia q'omo f' dicit

Conclusio
solas subalternas diffias
definuit 200

quoniam in ex p[ro]fesso de diffia in ordine ad demonstracionem aut
 p[ro]babile argum[entum] g[en]erandum disputat ut scdo. post. cap. 1. et
 et duob[us] seq[ue]ntib[us]: topicor[um] lib. 2. cap. 3. lib. 4. et 6. cap. 2.
 In subalterna diffia mentione facit. g[en]erale idē ex
 seq[ue]ntib[us] cap. in quo opposito mō h[ab]itū p[ro]p[ri]ū infimū n. a.
 subalterna explicat itide st[yl]e ea in re 1° topicor[um]
 cap. 4. imitat[ur] n[on] itaq[ue] culpā d[icitur] in sac[ra] definitione
 p[ro]p[ri]a. cū ex illa flimū sit duob[us] p[ar]t[ib]us p[ro]bis detrah[er]is una definitio
 ne eōi completi utraq[ue] diffias uel uerbulo (spe) mutato in
 uoculat[ur]. (Numero) diffias infimas describere.

Nota dū e h[ab]itū p[ro]dicari de differentib[us] spe et p[ro]dicari de
 differentib[us] numero eā discrimina h[ab]itū m[od]ia sine acciden
 talia n[on] formalia seu e[ss]entialia in ordine ad g[en]itū dū p[ro]
 dicabile nā sicut p[er] hoc duo n[on] distinguunt[ur] g[en]g et spes
 e[ss]entialiter in rōe p[ro]dicabili, sed p[er] completū et incompletū
 ita et diffia subalterna ac infima p[er] illos mō h[ab]itū accidentals dist[ri]n
 guunt[ur] q[uia] u. utraq[ue] incompletū p[ro]dicat[ur] ideo n[on] faciunt duas spes
 u[er]it[as] sed una infima q[ue] commodū s[er]u[er]i p[ro]p[ri]ū et describ[er]i p[ot]est.
 Diffia e[st] q[ue] p[ro]dicat[ur] de plurib[us] e[ss]ential[ib]us in q[ui]bus quale qd. q[ui]s aliquid
 uiderant[ur] g[en]g et spes e[ss]ential[ib]us dist[ri]ngui p[ot]est p[er] p[ro]dicari de
 plurib[us] spe et de plurib[us] numero adeoq[ue] et diffia subalterna
 ac infima is nihilomin[us] p[ot]est diuisione u[er]it[as] in g[en]g p[ro]dica
 bilia commodū defendere dicendo ad bona diuisione n[on] re
 qui ut o[mn]ia membra s[un]t[ur] e[ss]eque g[en]eralia uel specifica p[ro]p[ri]a n[on]
 aliqua e[ss]e magis g[en]eralia uel satis e[ss]e q[uod] nihil participet rōem
 diuisi q[ue] n[on] sub m[em]bris diuidentib[us] g[en]erale qualis e[st] diuisi
 o. g[en]erale in hōm[inem] et brutū p[ro]p[ri]a n[on] m[em]brū e[ss]e spes infi
 ma, p[ot]est it[er]um subalterna ita in p[ro]p[ri]o diceret aliq[ui]s g[en]g

Diffia n[on] p[ro]dicari
 n[on] h[ab]itū spe et p[ro]dicari
 Diffia n[on] p[ro]dicari
 in ad diuisione
 u[er]it[as] h[ab]itū
 2. traba

Diffia in finis
 creati

Diffia p[ro]dicari
 diuisione u[er]it[as] p[ro]p[ri]a
 g[en]g et spes dist[ri]ngui
 p[ot]est p[er] p[ro]dicari de
 plurib[us] spe

Diffia in bona
 u[er]it[as] p[ro]p[ri]a

Co de his gen
rica et spec
red. panolung
int. 100. 1000

et spec ea spes maximas reliqua 3a predicabilia ea subalterna eac
responsione minuatur Joarob. disp. 6. sect. 2. n. 10. sed aut n ee
nriam addit roem ex gng et spes faciunt duas spes uolus diffia. a. gene
rica et specifica tm una qa sal predicabilis eentia n desumit ex
discrimine inferioru uolus sed ex diuersa habitudine ad
Porro cu diuersa sit habitudo in gure et spe eo q illud format
dicat tm pte eentia hoc. a. formis tota eentia hinc gng et spes
sunt diuersa predicabilia cu. u. eade sit habitudo in diffia gura
et specifica na utraq formis tm pte eentia dicit hinc unam tm
predicabile faciunt sicut et propriu et accidens qzuis horu aliqua
dicunt de diuersis spe aliqua de diuersis numero.

Itaqz diffia
tm pte eentia
dicit

Caput. III.

Alia qdam dubia circa diffiam explicant.

Dubital 1o
quomodo uerū sit
q dicit propf. pōt ita definiōe
gng ee instar maa diffiam instar
forma. dicūt alij id itelligēdū ee
de corporeis substantiis in illis n. gng
desumi à maa diffiam. a. à forma

Dubital 1o quomodo uerū sit q dicit propf. pōt ita definiōe
gng ee instar maa diffiam instar forma. dicūt alij id itelligēdū ee
de corporeis substantiis in illis n. gng desumi à maa diffiam. a. à forma
ita. Cuius de ente et eentia cap. 6. Ferrar. 12. q. gentes cap. 95. sed
hoc ita mihi n glab 1o qa cu propf. guratim dicit dicat spec
ex gure tanqz maa et diffia tanqz forma glitui hac interpotatio in
spiritualibz substantiis et in accidētibz locū n glb na ulla ex gure et diffia
componit et tm maa n glant. ito qa falsū ē et in corporeis substan
tiis gng desumi à sola maa na n hoc. u. g. dicit n desumit à sola maa
sed et forma aia sit. rationali illa. n. dat hoc ee sensitiuū n h gribit. rō. a. i. s.

Reponit ita tū
1o
et 2o

Conclusio
quomodo gng
desumi à maa

De eadu a 2o gng et diffia sumi à tota eentate rei sed atr atqz atr
cepta na cu gupito res tanqz indeterminate et pfectibile. eo gceptu gng
sit et cu gupito tanqz determinata et pfecta eo gceptu diffia sit quoru
duoru gceptu q 1o ē f modū potentia determinabili f uarias diffias
2dy. a. f modū alij et forma determinantis: qz p hysiciora. maa a
potentia forma. u. alij illa f ficiens hinc f analogiā quādā gng maa
diffia forma comparato. De hac analogiā expree loqto

in textu et hinc 8° metaph^a textu. q. ubi ait in definitione hoc q^o
 de (f. q. sil.) ut maam i. aud. u. (nimiru diffiam) ut forma ad. hoc
 sentit. s. fo. de ente et essentia. cap. 2. ubi dicitur q^o et diffiam hinc ce
 p^o portionalis ad maam et forma qua p^oportione in cogitib^o explicat.
 Hinc hinc patet q^o diffia in quale p^oducta na cu p^oter qualitate
 accidentale, et forma substantialis solet dici qualitas substantia
 lis yia diffia q^o ce h^o p^o modu forma uocab^o qualitas substantia
 lis tanq^o scil. g^otrafens aliqd g^otrafens ac determinans naam
 indeterminate.

Dubio an
 de diffia
 q^o ce h^o
 p^oter

Cur diffia
 q^o ce h^o
 p^oter

Dubitatio vero an deus simplices diffia ultima p^oter deo dari
 ita hinc 7 metaph. to. 12. manifestu e mgt q^o ultima diffia
 rei substantia erit et deus loq. a. illu de simplici testat^o
 p^obat. s. fo. ibide lectione 12. p^o 16. r^o duplici ra quo qd m^o con
 do p^ofectu e eo magis unum ac simplex e sed diffia infima sunt
 p^ofectiores superiorib^o: oim. a. hia superiores sunt simplices q^o et
 infima sunt simplices. ita p^orietates sp^oi infima sunt simplices
 quales sunt admiratiu, visibile etc. fo et diffia ultima sunt
 simplices q^o ex his tanq^o ex p^ona radice oriunt^o p^orietates
 Adversus hanc doctrina obiciunt^o duo loca ex hinc 19 loq. e r^o p^o
 cap. 8 to. 17. ubi ad inueniend^o p^ona diffiam alicui rei definit
 da dicit accipiend^o ce plures diffias, quaru q^o libet talis pateat
 q^o definitum oes. a. giunta soli definito quoniam et m^o eo couar
 tanto ut si q^o uelut definire ternariu q^o e sit numeru diffia u.
 23. singul. et n. alii numero nimiru binario quoniam ce primu alii ita
 nullis quoniam ce impares tu giunta m solo ternario quoniam ce primu im
 pare. ity loq. e ex 7 metaph. to. 12. definitione oes r^o ex hinc ad q^o
 uult n ex una simplici sed plurib^o giunta sp^oi infima g^olibui. ad in
 primu q^o ce h^o fo. lectione. 12. hinc loq. ity loq. de modo assignadi de
 finitione alicui q^o nobis propria illig diffia ignota e tunc n. oportet
 multas accipi q^o singula q^o ce oes sint oes tu simul sumpta p^ona

Dubio an deus
 simplices
 diffia
 ultima
 p^oter
 deo dari

Cur diffia
 q^o ce h^o
 p^oter

Cur diffia
 q^o ce h^o
 p^oter

Dubio an
 de diffia
 q^o ce h^o
 p^oter

Ad secundum 2°

definitio. Ad idem dico hinc n loq de diffia ultima sola, sed de illa et aliis superioribus quas includit gng. et plures ee dubium n e interim vltima e simpliciter una a qua definitio tr una, patet inqt hinc definitio de ream q ex diffis ghat alqs horu ex ultima si uolums definire recte. Dubitatur

Dubitatur 3°

5. An diffia inferior formalz sumpta includat superiores diffias u. g. an rationales formbz sumpti includat sensibile, corporeu etc. affirmatiua pt suadari ex hinc 7. metaph. to. 43 ubi ait superiores diffias pte diuidi in inferiores, diuisu. a. includit in membris diuidentibus ibidem dicit q ultima diffia sit tota substantia rei go includit superiores cum illa sint de eantia rei q hac hinc referunt. Illent Boetig, Semitrix antiqs camp uidentis seq nominales q gradunt superiores diffias de inferioribus directa et p se predicari.

affirmatiua pt suadari ex hinc

Sed no tenenda e negatiua

sed no tenenda e si negatiua qua tenet. 5. Tho. 3a pte q. 9. a. 2. Soly in 4to distinctione 22. q. 3. f. ad roes et a. cor. pb. 20 auctoritate hinc 2to post cap. 4. ait. n. pte definitio q su ptem gng et ultima diffiam si in interponant oes medias diffia unde patet illos formalz n includi in ultima aliis. n. nec opq eat addere, nec poent addi eue negatione pl.

pb. 7° auct. hinc

2to ratio ratio 1a

2to ratio 2a aial includit formbz sensiliuu go rationales n includit illud aliis itide erit negatio in definitio nec

2da

hois. 2to diffia spci formbz subpta e id quo differit spes ab aliis sed p superiores diffias quent spes cu aliis go illos

3ho

n includunt formbz in diffia inferiori. 3ho si diffia inferiores includunt superiores tunc setm aliqd sit setm superiores queniunt et tunc aliqd differunt go illud p cise

4ta

stam q differunt n includit superiores setm quas queniunt. 4a si diffia inferior formbz gneret superiore tunc etiam formbz gneret gng de cuius eantia e superior diffia

Sed frequens e falsum go et antecedens. Minore h^o h^o talis
 f. top. cap. 2. o^e inq^t q^d participat g^o vel spes vel indi-
 duū e diffiam. a. neg^s individuū neg^s spem e manifestum
 e igitur quoniam n^o p^oterial g^o diffiam patet et ex eo
 q^a sicut g^o formale n^o includit diffias ita nec diffia g^o
 sunt in p^oterial. ita e^om rōem diversa ut unā g^o p^oterial
 alteris formale n^o includat. s^a. seq^uat manifeste ultima^s s^a R^o
 diffias e^o compositas ex g^o p^oterial superiori et inferiori. H^o ex
 his patet, nec g^o de diffias nec diffias de g^o nec diffiam de
 diffia p^oterial et formale p^oterial. a. idantia seu ma^oter
 ma^oter. n. sumpta diffia inferior includit tā g^o q^o superiores
 diffias. n. g^o rationale ma^oter e^o p^oterial rei totū includit q^d h^o
 formale. a. sicut h^o gradu diffias, hinc ad auctoritates h^o h^o
 de ex iis h^o geludi q^d diffias superiores sunt in inferiorib^o ma^oter
 sumptis n. a. q^d sunt in iis formale sumptis.

In Caput s^o De proprio.

In hoc cap. breuissimo duo agit p^oterial. 2° p^oterial acceptio-
 nes p^oterial tradit. s^o de p^oterial p^oterial mo^o p^oterial tradit. sumit^o g^o p^oterial
 p^oterial modis. 1° q^d accidit soli alicui sp^oterial alicui n^o e^o ut de medicū
 aut geometriā h^o h^o. s^o de p^oterial q^d accidit o^o alicui n^o soli ut g^o
 g^o de b^o p^oterial. 2° p^oterial q^d e^o soli et o^o sed n^o semp^o ut canis
 h^o h^o in senectute. 3° p^oterial q^d e^o et soli et semp^o accidit ut
 h^o h^o e^o aptū ad videndū. De hoc p^oterial q^d p^oterial p^oterial
 tr^o duo tradit p^oterial. p^oterial e^o q^d p^oterial n^o semp^o debeat p^oterial
 aliter accipi sed ut plurimū p^oterial n^o n^o videtur, sed aptū
 e^o ad videndū e^o h^o p^oterial, aptitudo n^o. ita e^o inseparabilis
 et o^o soli ac semp^o conuenit. n. a. ita ad h^o p^oterial e^o

s^a R^o

Et auctoritates
Aristo 2°

Duo p^oterial cap. aut
p^oterial

2° p^oterial p^oterial

2° p^oterial

2° p^oterial

4° p^oterial

De hoc p^oterial 2°
p^oterial p^oterial
p^oterial p^oterial n^o
p^oterial p^oterial e^o
et p^oterial p^oterial
accipi

top. q. nemo .n. impl. p. riu. dicit q. gtingit alii mae neg. si
 forsitai p. aliq. temp. inest soli. et in fine capitis. mani-
 festu e manifestu aut ex his quonia accidens nihil p. sicut
 et qu. et ad aliqd. p. riu. fieri, simple aut p. riu. n. erit
 vnde ita licet argmtari. q. accidens e quatenus accidens
 distinguib. a p. riu. ad q. utu. n. ad q. m. p. dicabile spectat
 sed etiam scilicet p. riu. bria p. riu. sunt accidentia simple
 n. p. riu. q. e. scilicet patet ex diffis quas inter p. riu.
 et accidens insepabile. cap. ultimo p. riu. affert. p. b.
 1to 2to 3to sicut in diffis sola p. riu. diffia e 3to
 p. dicabile ita et inter p. riu. id q. p. riu. p. riu. e solum
 erit q. m. p. dicabile atq. solu q. to mo p. riu. e p. riu.
 p. riu. q. e. Maioris p. riu. e manifesta nam sicut ista
 p. riu. sunt aliquo mo res p. riu. ita p. diffiam eam et p. riu.
 res aliquo mo differunt. Mi. e. in textu 2to p. riu. q. e
 q. m. p. dicabile n. e. et e. p. dicabile eod. sed ita e. ut
 eod. simpliciter loquendo q. e. Ma. p. b. ex eo q. debeat
 de uno quersim p. dicari 2to ex p. riu. sunt p. riu. nes
 p. se 2to mo apta ad demonstrationem ut in deli-
 mg apud scilicet 1to post. cap. 4. sed ex liby p. riu. p. riu.
 n. p. fieri tali p. riu. q. e. Ma. p. b. p. riu. p. se 2to mo
 hoc e. e. n. h. et p. riu. 2to mo. p. se ex p. riu. ta-
 te mutuo se inferunt 2to q. dem. 2to a. p. riu. 2to a. 2to
 a. p. riu. hoc. a. fieri n. p. in liby illis p. riu. nec n. seq. p.
 bipes e. q. e. ho. e. vel q. e. q. e. canos ut q. e. p. riu. a. p. riu.
 sed argmta p. riu. q. al. p. riu. negando minor. simple n.
 sunt eod. licet aliquo mo p. riu. n. n. repugnat. scilicet
 simple ide. simple e. eod. et eod. q. d. p. riu. p. riu. a. p. riu.
 cabilia p. modu. p. dicat. p. riu. et simple n. p. analogi-
 cum respectu cuius m. n. negat. aliquo mo. reduct. ad

Ex libro 1to p. riu. p. b. 1to 2to 3to

p. b. 2to 3to 4to

2to

2to

ad argmta p. riu. q. e. ad p. riu.

Ad idem 3°

ad qm p^rdicabile p^ro^pter s^uperfluitate. Ad idem dico ma. ex
 p^rop^rta. sumpta sic e^o explicanda q^uod sal p^rima semp. o^u que-
 riant s^uperfluitate a. p^rerung^u vel ut plurimum 1° in diu-
 d^ris et si aliqua e^o r^o s^uperfluitate queriant. hinc g^ressa minore negat^o
 g^rega iuxta distinctione didi p^rop^rteriani. Notatu e^o q^uod n^o
 ideo q^uod aliquid r^o s^uperfluitate querit aut e^o n^o d^rimant aut toti
 s^uperfluitate querit ideo g^rimus p^rimum e^o n^o ad p^rimum q^uo modo
 duo r^o r^o r^o r^o ut n^o ab extrinsecis causis querant. s^uo
 ut adequata ab e^o n^o d^rimant sine ut e^o n^o d^rimant cui que-
 rit sit adequata illig^u caa hinc n^o fit ut n^o soli et semp
 querant q^uod si aliquid alicui unu^o ^{cora} deo p^rimum id e^o n^o p^ro^pter defectu
 primi p^rop^rteritates n^o sunt q^uod r^o r^o m^o individualem g^requunt. s^uo
 albedo igni nigredo s^uperfluitate et similia q^uod nimiru^o in complexi-
 one s^uperfluitate coeli et alia caas extrinsecas referant. s^uo
 defectu r^o r^o: calor et alia q^uod qualitates n^o sunt p^rop^rteritates
 vera elementoru^o et si. n^o ex e^o n^o d^rimant. s^uo in fluunt tanq^uam
 ex caa adequata cu^o et in aliis s^uperfluitate aliunde querant
 p^rop^rteritates: solent t^u dici tales p^rop^rteritates p^rop^rteritates g^ruis in rigo-
 re et absolute logica loquendo p^rop^rteritates n^o sunt.

No^o s^uperfluitate

Ad p^rimum q^uod t^uo
r^o r^o r^o

in unum horam
s^uperfluitate s^uperfluitate

Caput. II.

De spectu s^uperfluitate an individualium propriu^o
sit p^redicabile.

Non sola r^o r^o individualium sed et r^o r^o s^uperfluitate p^rimum
 p^redicabile e^o defendunt Carol. et Joh. q. 7° huius cap. Tol.
 circa fine huius capitis q^uod s^uperfluitate ita p^rop^rteritates p^ro^pteritates p^rimum qua
 affert s^uperfluitate a^o definitio p^redicabilis. illa a. n^o querit p^rimum n^o
 r^o r^o s^uperfluitate de illa n^o. t^u u^o r^o e^o q^uod illi soli inest et cu^o illa
 querit g^ro p^rimum r^o r^o s^uperfluitate e^o p^redicabile. r^o r^o p^rimum p^rimum r^o
 querit s^uperfluitate sed p^rimum s^uperfluitate suam p^rimum r^o r^o e^o p^redicabile
 g^ro de. 3° p^rimum p^rimum s^uperfluitate mo^o fiunt ex p^rimum ut e^o p^redicabile
 sed in illis p^rimum attributis p^rimum s^uperfluitate n^o individualis in s^uperfluitate

Proprietas utiq^u
ex p^ro^pteritates e^o p^redicabile
p^rimum Carol. s^uperfluitate Tol.
et sic p^rimum

r^o r^o

3° r^o

mo inter se gerit et q̄ dicta sunt de proprio et ad diffiam
accommodanda ea recte censet nam et illa respectu individuo-
rum vel specu absolute uita e tale. u. uita e respectu specu
uel generis q̄q̄ mediantibz predicabz ~~est~~ centrali de pluribz.

IN CAP. VI. De Accidente

Hoc cap. Porphy. tres definitiones affert accidentis interiecta post
ra una diuisione. 1. a. e. Accidente e q̄ adest et abest sine sub-
iecti corruptione. hinc diuidit accidens in separabile ut dor-
mire et inseparabile ut nigrum ee in corpore q̄ n. dixerat
accidens p̄oe abee et iam uidebatur dicere accidens inseparabile
n p̄oe abee q̄ uidentis q̄ dicto t̄ia quasi tacita obiectiōi oc-
currenti ait et inseparabilia p̄oe abee q̄ n. u. intellectu, cum
p̄omz cogitare album cornu sine corruptione subiecti.

ita definitio e Accidente e q̄ neḡ e q̄q̄ ḡngit eide mee uel
n mee. 2. a. Accidente e q̄ neḡ e q̄q̄ neḡ diffia neḡ spes neḡ
p̄p̄iu semp. a. e in subiecto subsistens.

Circa textu duo sunt notanda i. u. duas duas posteriores
definitiones sumptis Porphy. ex forte 7. top. cap. 4. pauis im-
mutabilis 2. a. a. definitio e ita parū differt q̄ n. in 2. a. a. a. a. a.
et abee. ite in ita e (mee et n mee) q̄ quis hac p̄lama-
gis accidentis in hancōnō sal. explicent q̄. u. in 2. a. a. a. a. a. a. a.
subiecti corruptione in ita in inuab. p̄uocabulū p̄eide
et in ultima definitione et in p̄ negatua assignat culpata
tu n. a. tum q̄a hoc q̄q̄ definitendi tale tale h. c. licitū e
q̄ n. membra q̄ de aliqua re negantur sunt ante explicata ut
in p̄posito sit oia. n. alia p̄dicabilia iam fuere explicata p̄ter
accidens tum q̄a in fine additū positū sit in existentia in sub-
iecto.

Disputatio VII. De Accidente

Caput Vnicum.

Dubia aliquot circa definitiones accidentis
explicando.

quo ad resint substantia manifesta vera e sepla maioris p
 a. ita pto ga alias eat insufficientis numerus predicabilium non
 istis predicabilis quoniam ~~de~~ desio utrius ut patet con
 sideranti et in sub nulla illig pte gnerat sed fundamen
 tu p. dico predicaciones indirectas n. sic usu in scientis ideoz
 tm illa predicata pcedere ad qntu predicabiles q. hnt gtingente ha
 bitudine ad subiectu de quo pnt directe p. dicari.

d. fundamentis p. d.
 p. tur.

Circa doctrinam tradita notanda sunt duo primum accides
 q. hic a p. p. definitio in ordine ad retam in intentione tangit
 maale et fundamenta illig n. ce solum predicamentales accidentis
 sed q. qd gtingenter se hnt ad aliud tangit ad subiectu atqz
 ideo fortasse in ra desioe usq. a p. p. uocabulis adeo et ab ea
 p. hnt n. tm de p. p. n. hnta res hnt accidentibus loq. nisi uaret
 q. si qz uigat in retam et za desioe uoces in ea subis
 tere in alio ad accides predicamentales referri. Dicendum
 e. uel illas latig accepisse uel certe illis desioibz maale
 seu substratu huius predicabilis in aequala etm id q. sic
 qntu e. definitioe. etm aliunde desumi distinctione predica
 mentoru nimiru ex diuersis modis scilicet maale p. d. catibz
 respectibz ad inferiora uel subiecta. hinc n. fit 1o ut quae
 in diuersis predicamentis sunt ad unu predicabiles spectant q. q.
 quantitas et qualitas diuersa duo predicamenta n. comparant
 ad subiectu cui accident ad ide qntu predicabile spectant q. hnt
 qualitas et substantia si comparant ad inferiora spectant ad
 2o predicabiles utrumqz n. e. summu gng. retu fit ut quae unius
 predicamenti sunt ad diuersa predicabilia spectant. u. g. aial
 ad 2u gng. scil. ho ad retm nimiru spem p. hnt. Item predica
 mentis qualitates naturales potentia ad q. tm predicabiles hoc e. p. p.
 u. alia. a. pl. regz qualitates ad qntu predicabile hoc e. ad accides
 spectant 3o fit ut ut predicacionibz accidentalibz predicatu inter
 du uel accides predicamentale n. a. predicabile ut cu dico albedo e.
 color interdu n. fit accidens predicabile sed n. predicamentale ut aial
 e. rationale interdu t. n. g. fit accidens simul et predicamentale et
 predicabile ut cu dico ho e. alby.

Circa traditam doctri
 nam fit et notanda

z. l. u. n. ot.

Dubitas p^o an accidens
respectu individuum an
potius respectu speciei et ge-
nerum sit predicabile

Aliud accidens quod
aliud est speciem

Quod idem nomen sit
ut in sequenti cap. docet
libri ubi se offert in un-
iversis et a se deservit
p^o autem q^o ad hanc rem
plen libellus de analogia
vero

In hac p^o ubi
nomen p^o ubi
in d^o cap.

su sub. e. An accidens respectu individuum an potius respec-
tu speciei et generum sit predicabile. Hic respectu omnium esse
adeoque adequatum subiectum in dictione accidentis quatenus e
predicabile nec sola individua, nec solas species, sed simpliciter
plura ponenda esse hoc modo sent. Accidens e q^o predicabile
de pluribus in quale accidentibus et contingenter e n. aliud
accidens specificum q^o tm individuis unig^o speciei quatenus ut
videre tm h^o ubi aliud quicquid q^o de differentibus specie vel
et genere de ut albedo de hoc signo, lacte de quo acci-
dentis cap. de genere et ultimis capitibus. frequenter loq^o
p^o.

In reliqua capita. p^o.

Absolutis iis q^o ad singulorum predicabilitatem nam ex-
plicanda p^o p^o. etiam monita h^o et top. cap. ult.
in sequenti predicabilia inter se p^o in quantum similia et
in quantum dissimilia e. u. auctorum quo ad hanc rem p^o
libelli n. eadem d^o ubi alii. n. plura facientes capita. ea nu-
mero contingunt cu^o p^ocedentibus de novo numerant capita
alii demum uno cap. oia. comprehendunt ut videtur apud Tol.
et. C. in qua tm varietate nulla e^o reip^o h^o uersa. porro
q^o in hac rem tractat p^o. adeo ab ipsomet fuisse et
clucidate pronuntio ut in interpretatione n. egeat p^o certim^o p^o
ragz et difficultiora ex iis q^o de verbis in coi et p^o singulis
in specie subinde diximus f^o intelligi p^oint. quare diligen-
ti tm lectione indigent cu^o n. parva luce afferant ad ma-
iorem predicabilitatem intelligendam. H^o h^o hac de verbis
ad laudem eius q^o uniuersa condidit sufficiant.

Finis Porphyriana Baggeos.

Finis deo fchuler annuante.

6. Aprilis Anno 1609.